

РЕШЕНИЕ

№ 7296

гр. София, 27.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 27.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова

**ЧЛЕНОВЕ: Красимира Милачкова
Калинка Илиева**

при участието на секретаря Илияна Янева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **5457** по описа за **2023** година докладвано от съдия Калинка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 - 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Н. Г. Н. срещу решение № 20087772 от 18.04.2023г. постановено по НАХД № 4323/2021г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 4-ти състав, с което е потвърдено наказателно постановление № 11-01-456²⁰, издадено на 17.02.2021 година от директора на Агенция за държавна финансова инспекция /АДФИ/, с което на Н. Н. е наложено административно наказание “глоба”, в размер 396,13лв., на основание чл.256, ал.2 от ЗОП.

В касационна жалба са наведени доводи, че решението е неправилно и незаконосъобразно. Излага, че описанието на нарушението в АУАН и в наказателното постановление е извършено в нарушение на разпоредбите на ЗАНН. Твърди, че налагането на административно наказание, дори в минималната долна граница на предвидената в закона санкция е сравнително висока с оглед осъщественото деяние. Счита, че е било достатъчно административнонаказващия орган да спази разпоредбата на чл. 28 б.”а” от ЗАНН за маловажен случай, какъвто настоящият случай безспорно представлява, като отправи съответното предупреждение. Иска се съда да отмени атакуваното решение като неправилно и незаконосъобразно и да отмени наказателното постановление.

Ответникът по жалбата – директорът на АДФИ чрез процесуалния си представител счита касационната жалба за неоснователна. Моли съда да остави в сила въззивното решение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура заявява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, X-ти касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна и в срока по чл.211, ал.1 АПК вр. с чл. 63в от ЗАНН, поради което е допустима. Разгледана по същество, е неоснователна.

От фактическа страна Софийски районен съд е установил, че на 15.11.2019г. - датата на издаване на фактура за разходи за мобилни телефони, е бил отчетен разход, на стойност 3 207,39лв. без ДДС, с който е бил превишен стойностният праг от 30 000лв. без ДДС по чл.20, ал.3, т.2 ЗОП, в [населено място], “ВОДОСНАБДЯВАНЕ И КАНАЛИЗАЦИЯ“ ЕООД, Н. Н., в качеството на управител на търговското дружество и секторен възложител на обществени поръчки по смисъла на чл.5, ал.4, т.2 ЗОП, макар да е бил длъжен, не е приложил предвидения в закона ред за възлагане на обществена поръчка за услуга - за мобилни телефони, конкретно чрез събиране на оферти с обява или покана до определени лица, при условията и по реда на глава X. от ЗОП, въпреки наличието на законоустановените условия за това /обект, субект и стойност на услугите/, вместо което за периода 15.01.2019г. - 15.12.2019г., на основание 12 броя първични платежни документи /фактури/, издадени от “БТК“ЕАД, са били извършени разходи за мобилни телефони, на обща стойност 33 010,96 лв. без ДДС, 39 613,15 лв. с ДДС. Така съставен, актът бил предявен, подписан и препис от него бил връчен на жалбоподателя лично отново на 18.08.2020 г., а въз основа на акта, на 17.02.2021 година директорът на АДФИ издал атакуваното наказателно постановление №11-01-456²⁰ от 17.02.2021г., с което била ангажирана личната административнонаказателна отговорност на Н., чрез налагането на административно наказание “глоба”, в размер 396,13лв., на основание чл.256, ал.2 ЗОП, за нарушението, описано от фактическа и от правна страна по идентичен и достатъчно подробен начин в обстоятелствената част на постановлението и в акта за неговото установяване.

Въззивният съд е събрал необходимите и относими доказателства за изясняване на релевантните факти, установяващи елементите от състава на административното нарушение. Спазени са и процесуалните изисквания за оценка на доказателствата. Постановеното решение е валидно и допустимо, при изяснена фактическа обстановка от значение за прилагане на материалния закон.

В мотивите на обжалваното решение, на основание чл.283 от НПК, са направени изводи относно спазването на преклузивните срокове по чл.34, ал.2 от ЗАНН и по чл.261 от ЗОП, както и на процедурата по констатиране на административното нарушение с АУАН и последващото му санкциониране с издаденото НП. Прието е, че както актосъставителят, така и административно-наказващият орган са надлежно оправомощени длъжностни лица, по смисъла на чл. 261, ал. 1 и ал. 2 от Закона за обществените поръчки. Настоящият състав изцяло споделя тези изводи.

По отношение ангажиране на административно-наказателната отговорност на касатора-законен представител на търговското дружество. Той е лице по смисъла на чл.5, ал.4, т.2 ЗОП. Съгласно цитираната разпоредба, секторни възложители са

"представляващите търговците или други лица, които не са публични предприятия, когато въз основа на специални или изключителни права извършват една или няколко секторни дейности". Съдържанието на посочената правна норма визира задължение на възложителя на обществена поръчка, при възлагане на такава, да приложи предвидения в ЗОЗ ред, когато са налице основанията за това. Касае се за активно поведение на възложителя, изразяващо се във възлагане на доставка, но при неизпълнение на задължението да приложи правилата на ЗОЗ.

Правилно и законосъобразно е заключението на районния съд, че не са налице предпоставките за приложение на чл.28 ЗАНН. Съставът на нарушението по чл.256, ал.2 ЗОП е осъществен с факта на разходване на средства от възложителя при осъществяване на процедура, в нарушение на изискването за прозрачност при разходване на средствата, което се гарантира при прилагане на предвидените в ЗОП процедури, без да е необходимо от това да са настъпили вреди последици - имуществени или неимуществени, тъй като провеждането им охранява закриляните от ЗОП обществени отношения. От това следва, че такова нарушение се явява формално и съставът му е осъществен само с факта на неприлагане на задължителна процедура по ЗОП. Обосноваван е изводът на СРС, че това нарушение не се отличава като такова с явно незначителна обществена опасност.

Поради това правилно за нарушението е издадено НП и не е приложен чл.28 ЗАНН, а е наложено наказанието, предвидено в чл.256, ал.2 ЗОП. Поради това НП е правилно и законосъобразно издадено и в частта на размера на наказанието, което е определено при приложение на чл. 3 от ЗАНН и чл. 12 от ЗАНН.

По тези съображения, касационният състав намира, че по делото не се установи наличието на твърдените касационни основания. Атакуваното решение на СРС е валидно, допустимо и постановено при спазване на правилата на процесуалния закон и на материалноправните разпоредби, поради което следва да се остави в сила.

От процесуалния представител на ответника е направено искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Настоящото производство не е с фактическа и правна сложност, поради което на основание чл. 63д ЗАНН, вр. чл. 37 ЗПП, вр. чл. 27е НЗПП, следва на АДФИ [населено място] да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв., което следва да се заплати от касатора.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК, във връзка с чл. 63в ЗАНН, Административният съд

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 20087772 от 18.04.2023 г., постановено по НАХД № 4323/2021г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 4-ти състав.

ОСЪЖДА Н. Г. Н., [ЕГН] да заплати в полза на Агенцията за държавна финансова инспекция сумата от 80 (осемдесет) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.